د حضرت عزرا کِتاب

د خورس بنی اِسرائيلو له د راواپس کېدو حُکم ورکول

۱ (۱) په وړومبی کال کښې چې خورس د فارس بادشاه وو، نو مالِک خُدائ هغه پېشګوئې پوره کړه چې هغهٔ د يرمياه په
ذريعه کړې وه. هغهٔ د خورس په زړهٔ کښې دا خبره واچوله چې دا فرمان وليکی او جاری يې کړی او خپلې ټولې بادشاهئ ته يې
ولېږی: (۲) "دا د فارس د بادشاه خورس حُکم دے. مالِک خُدائ، د آسمانونو خُدائ پاک زهٔ په ټوله دُنيا باندې حکمران کړے
يم او دا ذمه وارې يې راکړې ده چې د مالِک خُدائ دپاره په يهوداه کښې د يروشلم په ښار کښې کور جوړ کړم. (۳) هر څوک
چې د هغهٔ خلق وی نو هغه د يهوداه يروشلم ته تلے شئ چې د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک دپاره يو کور بيا جوړ
کړئ، د چا عبادت چې په يروشلم کښې کيږی. او ستاسو خُدائ پاک دې ستاسو مل شی. (۴) ژوندی پاتې شوی خلق چې
چرته هم اوسيږی، نو خپل ګاونډيان به ورله په مدد کښې دا څيزونه ورکړی لکه چې سپين زر، سرهٔ زر، د سفر دپاره توښه، د
سورلۍ څناور او داسې نذرانې هم چې په يروشلم کښې د خُدائ پاک په کور کښې پېش کړے شی." (۵) بيا د يهوداه او د
بنيامين قبيلو د ډلو مشران، اِمامان او ليويان او هغه نور ټول تيار شول چې خُدائ پاک د هغوئ زړونه راپاڅولی وُو او په
يروشلم کښې د مالِک خُدائ د کور د بيا جوړولو دپاره لاړل. (۶) د هغوئ ټولو ګاونډيانو د هغوئ مدد وکړو او هغوئ له يې د
سپينو زرو څيزونه، سرهٔ زر، د سفر دپاره توښه، د سورلۍ دپاره څناور او قيمتی څيزونه ورکړل، د دې هر څهٔ نه علاوه
رضاکارانه نذرانې يې هم ورکړې. (۷) خورس بادشاه هغوئ له هغه جامونه او پيالۍ واپس ورکړې چې کومې نبوکدنضر بادشاه
په يروشلم کښې د مالِک خُدائ د کور نه اوړې وې او د خپلو بُتانو په کور کښې يې اېښې وې. (۸) د فارس بادشاه خورس دا د
شاهی خزانې مشر مِتردات ته حواله کړل، مِتردات د دې نه يو فهرست جوړ کړو او د يهوداه مشر شيسبضر له ورکړو، (۹)-(۱۰)
د هغه څيزونو شمېر دا وو: د سرو زرو ديرش جامونه، د سپينو زرو يو زر جامونه، يو کم ديرش نور ښانکونه، ديرش د سرو زرو
واړهٔ جامونه، څلور سوه او لس د سپينو زرو واړهٔ جامونه او يو زر نور لوښی. (۱۱) هلته ټول پينځهٔ زره او څلور سوه د سرو
زرو او سپينو زرو لوښی وُو او هغه نور سامان وو کوم چې شيسبضر په هغه وخت کښې د ځان سره وړے وو چې کله هغه او
نور جلاوطن شوی کسان د بابل نه يروشلم ته تلل.

د جلاوطنۍ نه راواپس شوو خلقو تفصيل

۲ (۱) دا د يهوديانو د جلاوطن شوو خلقو تفصيل دے څوک چې د آزادېدو نه پس واپس خپلو صُوبو ته تلل. نبوکدنضر
بادشاه هغوئ بابل ته قېديان بوتلی وُو، خو اوس يروشلم، يهوداه او خپلو نورو ښارونو ته راواپس شول چرته چې هغوئ مخکښې
اوسېدل. (۲) د هغوئ مشران زرُبابل، يشوَع، نحمياه، شراياه، رعلاياه، مردکی، بِلشان، مِسفار، بِګوئ، رحُوم او بعنه وُو. دا د
بنی اِسرائيلو د ډلو تفصيل دے، دا تفصيل د هغه هرې قبيلې د شمېر سره دے کوم چې د جلاوطنۍ نه راواپس شوی وُو: ۳-۲۰ د
پرعوس د قبيلې شمېر دوه زره يو سل او دوه اويا کسان، د سفطياه د قبيلې شمېر درې سوه او دوه اويا کسان، د ارخ د قبيلې
شمېر اووهٔ سوه او پينځهٔ اويا کسان، د يشوَع او يوآب د اولاد پخت موآب د قبيلې شمېر دوه زره اتهٔ سوه او دولس کسان، د
عيلام د قبيلې شمېر يو زر دوه سوه او څلور پنځوس کسان، د زتُو د قبيلې شمېر نههٔ سوه او پينځهٔ څلوېښت کسان، د زکی د
قبيلې شمېر اووهٔ سوه او شپېتهٔ کسان، د بانی د قبيلې شمېر شپږ سوه او دوه څلوېښت کسان، د ببی د قبيلې شمېر شپږ سوه او
درويشت کسان، د عزجاد د قبيلې شمېر يو زر دوه سوه او دوويشت کسان، د ادونِقام د قبيلې شمېر شپږ سوه او شپږ شپېتهٔ
کسان، د بِګوئ د قبيلې شمېر دوه زره او شپږ پنځوس کسان، د عدين د قبيلې شمېر څلور سوه او څلور پنځوس کسان، اطير
چې د هغهٔ نوم حزقياه هم وو د هغهٔ د قبيلې شمېر دوه کم سل کسان، د بِضی د قبيلې شمېر درې سوه او درويشت کسان، د
يوره د قبيلې شمېر يو سل او دولس کسان، د حاشوم د قبيلې شمېر دوه سوه او درويشت کسان، د جِبار د قبيلې شمېر پينځهٔ
کم سل کسان. ۲۱-۳۵ هغه خلق هم راواپس شول چې د هغوئ پلار نيکهٔ په دې ښارونو کښې اوسېدلی وُو: د بيت‌لحم ښار يو سل

او درویشت کسان، د نطوفه ښار شپږ پنځوس کسان، د عنتوت ښار یو سل او اتۀویشت کسان، د عزماوت ښار دوه ځلوېښت کسان، د قِریَت‌یعریم، کفیره او بیروت ښارونو اووۀ سوه او درې ځلوېښت کسان، د راما او جبعه ښارونو شپږ سوه او یوویشت کسان، د مِکماس ښار یو سل او دوویشت کسان، د بیت‌ایل او عی ښارونو دوه سوه او درویشت کسان، د نبو ښار دوه پنځوس کسان، د مجبیس ښار یو سل او شپږ پنځوس کسان، د هغه بل عیلام ښار یو زر دوه سوه او څلور پنځوس کسان، د حارِم ښار درې سوه او شل کسان، د لد، حادید او اونو ښارونو اووۀ سوه پینځویشت کسان، د یریحو ښار درې سوه او پینځۀ ځلوېښت کسان، د سناآه ښار درې زره شپږ سوه او دېرش کسان. ۳۶-۳۹دا د اِمامانو د ډلو تفصیل دے چې هغوئ د جلاوطنۍ نه راواپس شول: د یشوَع د اولاد یدعیاه د قبیلې نهۀ سوه او درې اویا کسان، د اِمیر د قبیلې یو زر او دوه پنځوس کسان، د فشحور د قبیلې یو زر دوه سوه او اووۀ ځلوېښت کسان، د حارِم د قبیلې یو زر او اوولس کسان. ۴۰-۴۲دا د لیویانو د قبیلو تفصیل دے چې د جلاوطنۍ نه راواپس شول: د یشوَع او د قدمی‌ایل خاندان چې د هُوداویاه د اولاد وو د قبیلې څلور اویا کسان، د آسف د اولاد د مالِک خُدائ د کور موسیقاران یو سل او اتۀویشت کسان، د سلوم، اطیر، طلمون، عقوب، حطیطا او شوبی د اولاد د مالِک خُدائ د کور څوکیداران یو سل او یو کم څلوېښت کسان. ۴۳-۵۴د مالِک خُدائ د کور د خِدمتګارانو د ډلو تفصیل چې هغوئ د جلاوطنۍ نه راواپس شول: ضیحا، حسوفا، طبعوت، قروس، سیعها، فدون، لبانه، حجابه، عقوب، حجاب، شملی، حنان، جِدیل، جحر، ریایاه، رضین، نقودا، جزام، عُزا، فاسح، بسئ، اسناه، معُونیم، نفوسیم، بقبوق، حقوفا، حرحُور، بضلوت، محیدا، حرشاه، برقوس، سِسیرا، تامح، نضیاح او خطیفا. ۵۵-۵۷دا د سلیمان د نوکرانو د ډلو تفصیل دے چې هغوئ د جلاوطنۍ نه راواپس شول: سوطی، حسوفرت، فرودا، یعله، درقون، جِدیل، سفطیاه، حِطیل، فوکرت‌هضبائم او امی. ۵۸د مالِک خُدائ د کور د خِدمتګارانو د اولاد او د سلیمان د نوکرانو د اولاد ټول شمېر اتۀ کم څلور سوه وو کوم چې د جلاوطنۍ نه راواپس شول. ۵۹-۶۰د دلایاه، طوبیاه او د نقودا د ډلو شپږ سوه او دوه پنځوس کسان داسې وُو چې هغوئ د تل ملح، تل حرشا، کروب، ادان او د اِمیر ښارونو نه راواپس شول، خو هغوئ دا نۀ شول ثابتولے چې هغوئ د بنی اِسرائیلو اولاد دے. ۶۱-۶۲د اِمامانو دې ډلو داسې څۀ نسب‌نامه پیدا نۀ کړه چې هغوئ خپل پلار نیکۀ ثابت کړے وے، حبایاه، هقوض او برزلی. د اِمامانو د قبیلې برزلی پلار نیکۀ د جِلعاد د برزلی د قبیلې یوه ښځه وادۀ کړې وه او د خپل سخر نوم یې په ځان اېښے وو. نو په دې وجه هغوئ نۀ شول ثابتولے چې د هغوئ پلار نیکۀ څوک وُو، نو هغوئ اِمامان نۀ منظوره کېدل. ۶۳د یهوداه حکمران ورته وئیلی وُو چې هغوئ تر هغه وخته پورې خُدائ پاک ته پېش کړے شوے خوراک نۀ شی خوړلے چې ترڅو یو داسې اِمام نۀ وی چې هغه اُوریم او تمیم نه کار واخلی. ۶۴-۶۷هغه ټول په شمېر کښې دوه څلوېښت زره درې سوه او شپېتۀ کسان وُو کوم چې د جلاوطنۍ نه راواپس شول. د هغوئ ښځې او نران نوکران اووۀ زره درې سوه او اووۀ دېرش کسان وُو، ښځې او نران موسیقاران دوه سوه وُو، آسونه اووۀ سوه او شپږ دېرش وُو، قچرې دوه سوه او پینځۀ څلوېښت وې، اوښان څلور سوه او پینځۀ دېرش وُو، خرونه شپږ زره اووۀ سوه او شل وُو. ۶۸کله چې جلاوطن شوی کسان په یروشلم کښې د مالِک خُدائ کور ته راورسېدل، نو د ډلو څۀ مشرانو رضاکارانه نذرانې د دې دپاره ورکړې چې د مالِک خُدائ کور په خپل زوړ ځائ کښې بیا جوړ کړی. ۶۹هغوئ چې د دې کار دپاره څومره نذرانې ورکولے شوې نو هغه هومره یې ورکړې او ټول پینځۀ سوه کلو سرۀ زر، دوه زره او اتۀ سوه کلو سپین زر او د اِمامانو دپاره سل چُوغې ورکړې. ۷۰اِمامان، لیویان او څۀ خلق په یروشلم کښې یا د دې سره نزدې دېره شول، موسیقاران، د مالِک خُدائ د کور څوکیداران او د مالِک خُدائ د کور خِدمتګاران په نزدې ښارونو کښې دېره شول، او باقی نور بنی اِسرائیلیان په هغه ښارونو کښې دېره شول چرته چې د هغوئ پلار نیکۀ اوسېدلی وُو.

د عبادت بیا شروع کېدل

۳ ۱ په اوومه میاشت کښې ټول بنی اِسرائیل په خپلو خپلو ښارونو کښې دېره شول. بیا هغوئ ټول په یروشلم کښې په اتفاق سره راغونډ شول، ۲ او د یوصدق زوئ یشوَع، د هغۀ ملګرو اِمامانو او د شلتی‌ایل زوئ زرُبابل سره د خپلو رشته‌دارانو، د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک قربان‌ګاه بیا جوړه کړه، نو چې هغوئ په دې باندې د هغه اصُولو په مطابق قربانۍ وسوزوی کوم چې د موسیٰ په شریعت کښې لیکلے شوی وُو، موسیٰ د خُدائ پاک خِدمتګار وو. ۳ اګر چې د جلاوطنۍ نه واپس راتلونکی کسان

بیا هم د هغه خلقو نه یرېدل کوم چې په هغه مُلک کښې اوسېدل، هغوئ قربان‌گاه په هغه ځائ کښې بیا جوړه کړه چرته چې مخکښې ولاړه وه. بیا هغوئ یو ځل بیا په هغې باندې د هر سحر او هر ماښام نذراني سوزول شروع کړل. ۴ هغوئ د اصُولو په مطابق د جونګړو اختر وکړو، هغوئ هره ورځ د هغه ورځې مقررې قربانۍ پېش کولې، ۵ او د دې نه علاوه هغوئ د هرې ورځې سوزېدونکې نذرانې هم پېش کولې او هغه نذرانې يې هم پېش کولې چې د نوې میاشتې په اختر او په کلنی اخترونو کښې پېش کېدلې چې په دې اخترونو کښې به د مالِک خُدائ عبادت کېدلو، او هم داسې هغه ټولې نذرانې هم پېش کېدلې کومې چې مالِک خُدائ ته په رضاکارانه توګه ورکولے شوې. ۶ اګر چې خلقو تر اوسه پورې د مالِک خُدائ د کور بنیاد جوړول هم شروع کړی نۀ وُو، خو هغوئ د اوومې میاشتې په اوله ورځ مالِک خُدائ ته قربانۍ سوزول شروع کړل.

د مالِک خُدائ کور دوباره جوړول

۷ خلقو د کاڼو ګِلکارانو او ترکاڼانو د مزدورۍ دپاره پیسې ورکولې او خوراک، څښاک او د زیتُونو تېل یې د صور او صیدا خلقو له لېږل او د دې څیزونو په بدل کښې د لبنان د غرونو نه د دِیار لرګی د یافا ښار ته د سمندر په ذریعه راوړلے کېدل. دا هر څۀ د فارس د بادشاه خورس په اجازت سره کېدل. ۸ د هغې نه پس چې هغوئ په یروشلم کښې د مالِک خُدائ د کور ځائ ته واپس راغلی وُو نو د هغه کال په دوېمه میاشت یې کار شروع کړو. زرُبابل، یشوَع او د هغۀ نور وطنداران، اِمامان او لیویان او هغه ټول خلق په کار کښې شامل شول کوم چې د جلاوطنۍ نه یروشلم ته واپس راغلی وُو. هغه ټول لیویان چې د هغوئ عُمر شل کاله یا د دې نه زیات وو هغوئ د مالِک خُدائ د کور د بیا جوړېدو مشران مقرر شول. ۹ لیوی یشوَع او د هغۀ زامنو او خپلوانو او د هُوداویاه د قبیلې قدمی‌ایل او د هغۀ زامنو د مالِک خُدائ د کور په بیا جوړېدو کښې په شریکه مشری کوله. د هغوئ مدد د حنداد د قبیلې لیویانو هم کولو. ۱۰ کله چې ګِلکارانو د مالِک خُدائ د کور بنیاد کېښودل شروع کړل، نو اِمامان په خپلو ځایونو باندې ولاړ وُو، چُوغې یې اغوستې وې او بیګل د هغوئ په لاسونو کښې وُو او د آسف د قبیلې لیویان د چمتو سره هلته ولاړ وُو. هغوئ د مالِک خُدائ ثناء صِفت د هغه اصُولو په مطابق کولو کوم اصُول چې داؤد بادشاه ښودلی وُو. ۱۱ هغوئ وار په وار د مالِک خُدائ ثناء صِفت کولو، "مالِک خُدائ مهربان دے او د بنی اِسرائیلو سره د هغۀ مینه د همېشه دپاره ده." هر چا به په اوچت آواز سره د مالِک خُدائ ثناء صِفت کولو، ځکه چې د مالِک خُدائ د کور د بنیاد کار شروع شوے وو. ۱۲ چې کله د مالِک خُدائ د دې کور بنیاد کېښودے شو نو کومو ډېرو بوډاګانو اِمامانو، لیویانو او د ډلو مشرانو چې د مالِک خُدائ هغه وړومبے کور لیدلے وو، نو په چغو یې وژړل. خو چې هلته نور کوم خلق وُو هغوئ د خوشحالۍ نه چغې وهلې. ۱۳ څۀ خلقو د خوشحالۍ نه چغې وهلې او څۀ خلقو ژړا کوله، او هغوئ دومره شور کولو چې تر لرې لرې پورې اورېدلے شو او هیچا ته پته نۀ لګېده چې څوک ژاړی او څوک خوشحاله دی.

د خُدائ پاک د کور د بیا جوړېدو مخالفت

۴ ۱ د یهوداه او بنیامین د خلقو دشمنان د دې نه خبر شول چې کوم خلق د جلاوطنۍ نه راواپس شوی دی نو هغوئ د مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک کور بیا جوړوی. ۲ نو هغوئ د زرُبابل او د ډلو مشرانو سره مِلاوېدو له راغلل او ورته یې ووئیل، "د مالِک خُدائ په کور جوړولو کښې به مونږ هم درسره ملګری شُو. مونږ هم د هغه خُدائ پاک عبادت کوُو د کوم چې تاسو کوئ، مونږ هغۀ ته قربانۍ پېش کوُو د اسور بادشاه اسرحدون د وخت نه چا چې مونږ دلته د اوسېدو دپاره راولېږلو." ۳ نو زرُبابل، یشوَع او د ډلو مشرانو هغوئ ته ووئیل، "مونږ ته د مالِک خُدائ زمونږ د خُدائ پاک په کور جوړولو کښې ستاسو د مدد هیڅ ضرورت نشته. مونږ به دا په خپله جوړوُو هم هغه شان چې څنګه د فارس بادشاه خورس حُکم راکړے دے." ۴ او چې کوم خلق په هغه مُلک کښې اوسېدل نو هغوئ دا کوشش کولو چې یهودیان بې‌حوصلې کړی او د مالِک خُدائ د کور جوړولو نه یې ویروی. ۵ هغوئ د فارس د حکومت آفسرانو له د دې دپاره رشوت هم ورکولو چې د هغوئ خِلاف کار وکړی. هغوئ د فارس بادشاه خورس په ټوله بادشاهۍ کښې داسې کول او هغوئ د فارس بادشاه داریوس د بادشاهۍ شروع کېدو پورې دا کار نۀ پرېښودو.

د یروشلم د بیا جوړېدو مخالفت

۶ د اخسویرس بادشاه د بادشاهۍ په شروع کښې، د یهوداه او یروشلم خلقو دشمنانو د هغوئ خِلاف یو لیکلے شوے اِلزام
راوړو. ۷ یو ځل بیا د فارس بادشاه ارتخشَشتا په دوران کښې، بِشلام، مِتردات، طابئیل او د هغوئ ملګرو بادشاه ته یو خط
ولیکلو. هغه خط په آرامی ژبه کښې لیکلے شوے وو او بیا د بادشاه دپاره ترجمه کړے شو. ۸ رحُوم حکمران او د صُوبې
منشی شِمسی هم د یروشلم په حقله ارتخشَشتا بادشاه ته دا خط ولیکلو، ۹ "د حکمران رحُوم، د صُوبې منشی شِمسی، د
هغوئ د ملګرو، قاضیانو او د نورو ټولو آفسرانو نه، کوم چې د عیلام په مُلک کښې د ارک، بابل او د سوسه سړی دی، ۱۰ د
هغه نورو خلقو په شمول کوم چې عظیم او عزتمند اسورنی‌پال د خپلو کورونو نه بوتلل او د سامریه په ښار کښې او د فرات
سیند نمرپرېواتۀ طرف ته سامریه کښې په نورو ځایونو کښې یې دېره کړل." ۱۱ په خط کښې داسې لیکلے شوی وُو، "د فرات
سیند نمرپرېواتۀ په طرف د هغۀ د خِدمتګارانو نه، ارتخشَشتا بادشاه ته. ۱۲ بادشاه سلامت، مونږ تا خبرول غواړُو چې هغه
یهودیان کوم ستا د نورو علاقو نه راغلی دی هغوئ په یروشلم کښې دېره شوی دی او هغه خراب او سرکشه ښار بیا جوړوی.
هغوئ د دېوالونو بیا جوړول شروع کړی دی او ډېر زر به یې تیار کړی. ۱۳ بادشاه سلامت، کۀ دا ښار بیا جوړ شی او د دې
دېوالونه سر ته ورسیږی، نو خلق به محصُول، جزیه او پیسې ورکول بند کړی او ستا شاهی محصُول به کم شی. ۱۴ نو بادشاه
سلامت، مونږ ستا وفادار یُو او مونږ نۀ غواړُو چې د بادشاه دې داسې بې‌عزتی وشی، نو دا ځکه مونږ بادشاه له دا خبر ورلېږلے
دے، ۱۵ چې تۀ دا حُکم ورکړه چې هغه تاریخ دې ولټولے شی کوم چې ستا پلار نیکۀ لیکلے وو. نو بیا به تا ته پته ولګی چې
دا ښار همېشه د بغاوت نه ډک وی او د پخوانی وختونو نه دې بادشاهانو او د صُوبو حکمرانانو له تکلیف ورکړے دے. د دې په
خلقو باندې حکومت کول همېشه مشکل وُو. نو په دې وجه دا ښار تباه شوے وو. ۱۶ نو په دې وجه زمونږ دا یقین دے کۀ دا
ښار بیا جوړ شی او د دې دېوالونه مکمل شی، نو بادشاه سلامت، د فرات سیند نمرپرېواتۀ طرف ته صُوبه به ستا د قابو نه بهر
شی." ۱۷ نو بادشاه دا جواب ورولېږلو، "رحُوم حکمران، د صُوبې منشی شِمسی او د هغوئ هغه ملګرو ته چې کوم په سامریه
کښې اوسیږی او د فرات سیند نمرپرېواتۀ طرف ټولو خلقو ته، سلامونه. ۱۸ کوم خط چې تاسو رالېږلے دے هغه لوستلے
شوے دے او زما په وړاندې ترجمه شوے دے. ۱۹ ما حُکم وکړو چې تفتیش دې وکړے شی او دا خبره معلومه کړے شوې
ده چې یروشلم بې‌شکه د پخوا نه د بادشاهانو خِلاف بغاوت کولو او دا د باغیانو او سرکشه خلقو نه ډک وو. ۲۰ هلته طاقتورو
بادشاهانو بادشاهی کړې ده او د فرات سیند نمرپرېواتۀ طرف ته په ټوله صُوبه یې حکومت کړے دے او جزیه، محصُول او
پیسې یې راټولولې. ۲۱ نو په دې وجه تۀ به فرمان جاری کړې چې ترڅو پورې ما بل حُکم نۀ وی درکړے نو هغه خلق دې د
ښار په جوړولو باندې کار بند کړی. ۲۲ دا کار سمدستی وکړئ چې داسې زما فائدې ته نور تاوان ونۀ رسیږی." ۲۳ نو څنګه
چې د ارتخشَشتا بادشاه خط رحُوم، شِمسی او د هغوئ ملګرو ته ولوستلے شو، نو هغوئ یروشلم ته تېز لاړل او یهودیان یې دې
ته مجبور کړل چې د ښار بیا جوړول بند کړی.

د خُدائ پاک کور دوباره جوړول

۲۴ نو د خُدائ پاک په کور باندې کار بند وو او د فارس بادشاه داریوس د بادشاهۍ تر دوېم کال پورې کار ځنډولے شوے
وو.

۵ ۱ په هغه وخت کښې دوه پېغمبران حجی او د عدو زوئ زکریاه وُو. هغوئ په یهوداه او یروشلم کښې اوسېدونکو یهودیانو
له د بنی اِسرائیلو هغه خُدائ پاک په نوم پېشګوئی ورکوله چې کوم د هغوئ دپاسه وو. ۲ کله چې د شلتی‌ایل زوئ زرُبابل او د
یوصدق زوئ یشوَع د هغوئ پېغام واورېدو، نو هغوئ په یروشلم کښې د خُدائ پاک د کور بیا جوړول شروع کړل او د خُدائ
پاک هغه دوه پېغمبران د هغوئ سره وُو او د هغوئ مدد یې کولو. ۳ نو د نمرپرېواتۀ طرف ته فرات حکمران تتنی، شتربوزنی
او د هغوئ ملګری آفسران سمدستی یروشلم ته راغلل او وې وئیل، "تا له دا حُکم څوک درکوی چې دا کور بیا جوړ کړه او سر
ته یې ورسوه؟" ۴ هغوئ د هغه ټولو سړو د نومونو تپوس هم وکړو کومو چې د دې په جوړولو کښې مدد کولو. ۵ خو په

یهودی مشرانو باندې د خُدایٔ پاک نظر وو او د فارس آفسرانو دا فیصله وکړه چې تر هغې پورې به یو کار هم نهٔ کوی چې ترڅو یې داریوس بادشاه له خط نهٔ وی لیږلے او جواب یې نهٔ وی راغلے. (٦) هغوئ داریوس بادشاه له دا خبر ورولیږلو، (٧) "داریوس بادشاه ته ډېر ډېر سلامونه. (٨) بادشاه سلامت، تا ته دې پته وی چې مونږ د یهوداه صُوبې ته ورغلو او ومو لیدل چې د عظیم خُدایٔ پاک کور د لویو کاڼو او په دېوالونو کښې د لرګو د ستنو سره بیا جوړیږی. کار د ډېر احتیاط سره کولے شی او ډېر ښهٔ روان دے. (٩) مونږ بیا د خلقو د مشرانو نه تپوس وکړو چې مونږ ته ووائی چې هغوئ له دا اختیار چا ورکړے دے چې د خُدایٔ پاک کور بیا جوړ کړی او سر ته یې ورسوی. (١٠) مونږ د هغوئ د نومونو تپوس هم وکړو نو چې داسې مونږ تا خبر کړُو چې د دې کار مشران څوک دی. (١١) هغوئ مونږ له جواب راکړو چې مونږ د آسمان او زمکې د خُدایٔ پاک خِدمتګار یُو او مونږ هغه کور بیا جوړوُو کوم چې په اصل کښې ډېره موده مخکښې د بنی اِسرائیلو یو تکړه بادشاه جوړ کړے وو او سر ته یې رسولے وو. (١٢) خو زمونږ پلار نیکهٔ د آسمان خُدایٔ پاک غصه کړو نو په دې وجه هغوئ یې د بابل بادشاه نبوکدنضر ته پرېښودل، چا چې دا کور وران کړو او خلق یې بابل ته جلاوطن کړل. (١٣) خو بیا چې کله خورس بادشاه د بابل بادشاه شو نو د هغهٔ د بادشاهی په وړومبی کال، خورس دا حُکم وکړو چې د خُدایٔ پاک کور دې بیا جوړ شی. (١٤) هغهٔ د خُدایٔ پاک په کور کښې د سرو زرو او سپینو زرو لوښی بیا کېښودل کوم چې نبوکدنضر د خُدایٔ پاک د کور نه اوړی وُو چې هغه کور په یروشلم کښې وو او په بابل کښې یې په عبادتخانه کښې اېښی وُو. خورس بادشاه دا لوښی د یو سړی په حواله کړل چې د هغهٔ نوم شیسبضر وو، کوم چې هغهٔ د یهوداه حکمران مقرر کړے وو. (١٥) بادشاه هغهٔ ته ووئیل چې دا یوسی او په یروشلم کښې یې د خُدایٔ پاک کور ته واپس کړی او هغه کور په هغه ځائ باندې بیا جوړ کړی چې چرته مخکښې وو. (١٦) نو شیسبضر راغلو او د دې بنیاد یې کېښودو، د دې جوړېدل د هغه وخت نه واخله تر ننه پورې جاری وُو، خو د خُدایٔ پاک کور تر اوسه پورې مکمل شوے نهٔ دے. (١٧) نو بادشاه سلامت، کهٔ ستا خوښه وی نو د بابل شاهی تاریخ دې ولټولے شی نو دا به معلوم شی چې خورس په یروشلم کښې د خُدایٔ پاک د کور د بیا جوړولو حُکم ورکړے وو او کهٔ نه، او بیا مونږ خبر کړه چې په دې معامله کښې ستا خوښه څهٔ ده."

د خورس د فرمان بیا جاری کېدل

۶ (١) نو داریوس بادشاه حُکم جاری کړو چې د بابل هغه شاهی تاریخ دې ولټولے شی کوم چې په خزانه کښې ساتلے شوے وو. (٢) خو د مادی صُوبې په اکبتانا ښار کښې یو طومار پیدا شو، چې دا لیکل په کښې شوی وُو، (٣) "د خپلې بادشاهی په وړومبی کال خورس بادشاه حُکم وکړو چې په یروشلم کښې دې د خُدایٔ پاک کور بیا جوړ کړے شی چې هغه یو داسې ځائ وی چرته به چې قربانی کېږی او نذرانې به سوزولے شی. د خُدایٔ پاک کور به تقریباً دېرش ګزه اوچت او دېرش ګزه پلن جوړولے شی. (٤) دېوالونه به داسې جوړولے شی چې درې ردې د لویو کاڼو وی او په یوه رَده کښې د لرګی تختې لګولے شوی وی. دا ټوله خرچه به شاهی خزانه ورکوی. (٥) نبوکدنضر بادشاه چې په یروشلم کښې د خُدایٔ پاک د کور نه کوم د سرو زرو او سپینو زرو لوښی بابل ته اوړی وُو نو هغه به هم د خُدایٔ پاک کور یعنې خپل صحیح ځائ ته راواپس کولے شی کوم چې په یروشلم کښې دے."

د داریوس د خُدایٔ پاک د کور په حقله فرمان جاری کول

(٦) نو بیا داریوس بادشاه دا جواب ورولیږلو، "دا د نمرپرېواتهٔ طرف ته فرات حکمران تتنی، شتربوزنی او د نمرپرېواتهٔ طرف ته فرات ستا آفسرانو ته دے، چې تاسو به د خُدایٔ پاک د کور سره کار نهٔ ساتئ (٧) او د دې په جوړېدو کښې کار مهٔ ساتئ. د یهوداه حکمران او یهودی مشران پرېږدئ چې هغوئ د خُدایٔ پاک کور هلته جوړ کړی چرته چې مخکښې ولاړ وو. (٨) او دې سره زهٔ تاسو له حُکم درکوم چې د یهوداه د مشرانو مدد وکړئ چې دا بیا جوړ کړی. هغوئ له به د پوره خرچې دپاره د شاهی خزانې پیسې ورکولے شی چې د نمرپرېواتهٔ طرف ته د فرات د محصُول نه اخستے شی، د دې دپاره چې کار ایسار نهٔ شی. (٩) بغیر د څهٔ کمی نه، هره ورځ تاسو به په یروشلم کښې اِمامانو له هغه هر څهٔ ورکوئ چې هغوئ ته د څهٔ ضرورت وی، چې هغه

سخي، ګډې، يا ګډُورى وى، چې د آسمان خُدائ پاک ته د قربانۍ په توګه سوزولے شى، يا چې هغه غنم، مالګه، مے، يا د
زيتُونو تېل وى. ١٠ نو چې داسې هغوئ هغه قربانى پېش کړى په کومو باندې چې د آسمان خُدائ پاک رضا کېږى او زما او
زما د زامنو دپاره د هغهٔ نه برکت غواړى. ١١ زهٔ بل دا حُکم کوم کهٔ څوک هم دا حُکم ونهٔ منى، نو د هغهٔ کور نه به د لرګى تير
راووېستلے شى، د هغې يو سر دې تېرهٔ کړے شى او په هغې دې ووژلے شى. او د هغهٔ کور دې د ډېران يو ډېرے جوړ کړے
شى. ١٢ هغه خُدائ پاک چا چې يروشلم د دې دپاره خوښ کړے دے چې هلته به د هغهٔ عبادت کېږى نو کهٔ کوم بادشاه يا
قوم د دې حُکم نه اِنکار وکړى يا د دې کور د تباه کولو کوشش کوى نو خُدائ پاک دې ورله شکست ورکړى. ما داريوس دا
حُکم کړے دے او دا حُکم دې پوره ومنلے شى.“

د خُدائ پاک د کور وقف کېدل

١٣ بيا تتنى حکمران، شتربوزنى او د هغوئ آفسرانو هم هغه شان وکړل چې څنګه داريوس بادشاه حُکم کړے وو. ١۴ يهودى
مشرانو د خُدائ پاک د کور عمارت په ښهٔ طريقه جوړولو، چې د هغوئ حوصله افزائى حجى او زکرياه پېغمبرانو کوله. هغوئ
د خُدائ پاک کور هم هغه شان سر ته ورسولو لکه څنګه چې د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک حُکم کړے وو او خورس، داريوس او د
فارس بادشاه ارتخششتا فرمان جارى کړے وو. ١۵ هغوئ د خُدائ پاک کور د داريوس بادشاه د بادشاهۍ په شپږم کال کښې
د ادر مياشتې په درېمه ورځ سر ته ورسولو. ١۶ بيا بنى اِسرائيلو، اِمامانو او ليويانو او هغه نورو ټولو خلقو په خوشحالۍ سره د
خُدائ پاک کور وقف کړو کوم چې د جلاوطنۍ نه راواپس شوى وُو. ١٧ د وقف کولو دپاره هغوئ سل غوَيى، دوه سوه ګډان
او څلور سوه ګډُورى د قربانۍ په توګه پېش کړل او دولس چېلى يې د ګناه د نذرانې په توګه پېش کړل چې د بنى اِسرائيلو د هرې
يوې قبيلې دپاره يو يو وو. ١٨ هغوئ په يروشلم کښې د خُدائ پاک د کور د خِدمت دپاره اِمامان او ليويان د هغه اصُولو په
مطابق منتخب کړل کوم چې د موسىٰ په کِتاب کښې ليکلے شوى وُو.

د فسحې اختر

١٩ کوم خلق چې د جلاوطنۍ نه راواپس شوى وُو نو هغوئ په وريښې کال د اولې مياشتې په څوارلسمه ورځ د فسحې اختر
وکړو. ٢٠ ټولو اِمامانو او ليويانو خپل ځانونه پاک کړى وُو او د پاکېدو رسم يې ادا کړے وو. ليويانو د فسحې د اختر د قربانۍ
دپاره د ټولو راواپس شوو خلقو، د اِمامانو او د خپلو ځانونو دپاره څاروى حلال کړى وُو. ٢١ دا قربانۍ هغه ټولو بنى اِسرائيلو
وخوړلې چې څوک د جلاوطنۍ نه راواپس شوى وُو او ورسره هغه خلقو هم وخوړلې چا چې د غېرو قومونو غلط رسمونه
پرېښى وُو د دې دپاره چې د مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو د خُدائ پاک عبادت وکړى. ٢٢ هغوئ د خوشحالۍ سره اووهٔ ورځې
د پتيرې روټۍ اختر وکړو. هغوئ ډېر خوشحاله وُو ځکه چې مالِک خُدائ د اسور بادشاه په هغوئ باندې مهربان کړے وو، نو
په دې وجه هغهٔ د هغوئ په کار کښې مدد وکړو چې د بنى اِسرائيلو د خُدائ پاک کور جوړ کړى.

د عزرا يروشلم ته رسېدل

٧ ١ ډېره موده پس، کله چې ارتخششتا د فارس بادشاه وو، نو يو سړے وو چې نوم يې عزرا وو. هغهٔ خپله شجره نسب
مشر اِمام هارون ته ورسوله، چې داسې ده: عزرا د شراياه زوئ وو چې هغه زوئ د عزرياه، زوئ د خِلقياه، ٢ زوئ د سلوم،
زوئ د صدوق، زوئ د اخيطوب، ٣ زوئ د امرياه، زوئ د عزرياه، زوئ د مرايوت، ۴ زوئ د زرخياه، زوئ د عُزى، زوئ
د بُقى، ۵ زوئ د ابيسوع، زوئ د فينحاس، زوئ د اِلىعزر او زوئ د هارون څوک چې مشر اِمام وو. ۶-٧ عزرا يو عالِم
وو، هغه په هغه قانون باندې ښهٔ پوهېدو کوم چې مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک موسىٰ له ورکړے وو. ځکه چې د عزرا
سره د مالِک خُدائ د هغهٔ د خُدائ پاک برکت وو، هغهٔ چې څهٔ هم غوښتل نو بادشاه ورله ورکول. د ارتخششتا د بادشاهۍ په
اوؤم کال، عزرا د بنى اِسرائيلو د يوې قبيلې سره د بابل نه يروشلم ته په سفر روان شو، چې په هغې کښې اِمامان، ليويان، د
خُدائ پاک د کور موسيقاران او څوکيداران او کاريګر شامل وُو. ٨-٩ هغوئ د اولې مياشتې په اوله ورځ د بابل نه روان

شول او د خُدائ پاک د مدد سره هغوئ د پينځمې مياشتې په اوله ورځ يروشلم ته ورسېدل. ﴿١٠﴾ عزرا خپل ژوند دې ته وقف کړے وو چې د مالِک خُدائ په قانون باندې پوهه شى، په هغې عمل وکړى او د دې ټول قانون او اصُول بنى اِسرائيلو ته وښائى.

د ارتخششتا بادشاه عزرا له ورکړے شوے کاغذ

﴿١١﴾ ارتخششتا عزرا اِمام او عالِم له دا کاغذ ورکړو، چې هغهٔ د هغه قانون او حُکمونه پوره پوهه لرله کوم چې مالِک خُدائ بنى اِسرائيلو ته ورکړى وُو، ﴿١٢﴾ "د ارتخششتا بادشاه د طرف نه، عزرا اِمام ته، چې هغه د آسمان د خُدائ پاک د قانون عالِم دے، ډېر سلامونه. او اوس، ﴿١٣﴾ زهٔ دا حُکم کوم چې زما په ټول سلطنت کښې چې کوم بنى اِسرائيليان، اِمامان او ليويان چې د هغوئ زړهٔ غوارى چې تا سره يروشلم ته لاړ شى نو لاړ دې شى. ﴿١٤﴾ زهٔ، تا زما د خپلو اووهٔ مشيرانو سره لېږم چې په يروشلم او يهوداه کښې حالات معلوم کړئ چې دا پته ولگى چې ستا د خُدائ پاک په قانون باندې څومره ښهٔ عمل کيږى، هغه قانون چې تا سره موجود دے. ﴿١٥﴾ تاسو به د ځان سره د سرو زرو او سپينو زرو هغه نذرانې يوسئ د کومو چې زهٔ او زما مشيران د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک له د ورکولو خواهش لرو، هغه خُدائ پاک چې د هغهٔ کور په يروشلم کښې دے. ﴿١٦﴾ تاسو به هغه ټول سرهٔ زر او سپين زر هم د ځان سره اوړئ کوم چې تاسو د بابل په ټوله صُوبه کښې راغونډ کړئ او هغه نذرانې به هم اوړئ کومې چې بنى اِسرائيليان او د هغوئ اِمامان په يروشلم کښې د خپل خُدائ پاک کور دپاره ورکوى. ﴿١٧﴾ تاسو به دا پېسې په احتياط سره خرچ کوئ او غوَيى، گډان او گډُورى، غله او مے په بيعه واخلئ او په يروشلم کښې يې د خُدائ پاک د کور په قربان‌گاه باندې پيش کړئ. ﴿١٨﴾ کوم سرهٔ زر او سپين زر چې پاتې شى نو چې ستا او ستا د خلقو هر څنگه خوښه وى نو هغه شان يې استعمالولے شئ، خو د خُدائ پاک د رضا په مطابق. ﴿١٩﴾ تاسو به په يروشلم کښې خُدائ پاک ته هغه ټول لوښى پيش کوئ کوم چې د خُدائ پاک د کور د خِدمت د استعمال دپاره درکړے شوى دى. ﴿٢٠﴾ او تاسو ته چې د خُدائ پاک د کور دپاره د بل هر څيز ضرورت وى، نو تاسو هغه د شاهى خزانې نه اخستلے شئ. ﴿٢١﴾ زهٔ د فرات سيند د نمرپرېواتهٔ صُوبې د خزانې ټولو آفسرانو له حُکم ورکوم چې هغوئ د عالِم عزرا اِمام دپاره د هغه هر څهٔ ښهٔ بندوبست وکړى چې هغه يې غوارى، عزرا د آسمان د خُدائ پاک په قانون کښې عالِم دے، ﴿٢٢﴾ د دې حد به د درې زره او څلور سوو کلو سپينو زرو، د لسو زرو کلو غنمو، دوه زره ليټره مے او دوه زره ليټره د زيتُونو تيلو پورې وى او چې داسې څومره د مالگې ضرورت وى. ﴿٢٣﴾ تاسو به خامخا د هغه هر څهٔ په بندوبست کولو کښې د احتياط نه کار اخلئ چې د آسمان خُدائ پاک يې د خپل کور دپاره غوښتنه کوى او پام کوئ چې هغه ما ته او هغه کسانو ته هيڅکله غصه نهٔ شى کوم چې زما نه پس بادشاهى کوى. ﴿٢٤﴾ تاسو ته د دې اجازت نشته چې د اِمامانو، ليويانو، موسيقارانو، څوکيدارانو، کاريگرو، يا د بل هر هغه چا نه محصُول، جزيه او پېسې واخلئ چې د چا تعلق د خُدائ پاک د دې کور سره وى. ﴿٢٥﴾ عزرا، تهٔ به د هغه حِکمت نه کار اخلې کوم چې ستا خُدائ پاک درکړے دے، تهٔ به اِنتظام کوونکى او قاضيان مقررو‌ې چې په هغه ټولو خلقو باندې حکومت کوى چې د فرات سيند نمرپرېواتهٔ طرف ته د خُدائ پاک د قانون لاندې ژوند تېروى. تهٔ به هغه هر چا ته دا قانون ښائې چې څوک ورباندې نهٔ پوهيږى. ﴿٢٦﴾ کهٔ هر څوک هم ستا د خُدائ پاک د قانون يا د بادشاه د قانون نافرمانى کوى، نو هغهٔ له به هم په هغه وخت سزا ورکولے شى، چې وژلے به شى، يا به جلاوطن کړے شى، يا به د هغهٔ نه جائيداد ضبط کولے شى، يا به قيد کولے شى."

د عزرا د خُدائ پاک ثناء صِفت کول

﴿٢٧﴾ عزرا وفرمائيل، "د مالِک خُدائ زمونږ د پلار نيکهٔ د خُدائ پاک ثناء صِفت دې وى. هغهٔ بادشاه دې ته راضى کړے دے چې په دې طريقه باندې په يروشلم کښې د مالِک خُدائ د کور درناوى وکړى. ﴿٢٨﴾ د خُدائ پاک په فضل سره په ما باندې بادشاه، د هغهٔ مشيران او د هغهٔ ټول طاقتور آفسران مهربان شوى دى، مالِک خُدائ زما خُدائ پاک ما له حوصله راکړې ده او زهٔ د دې قابل شوے يم چې د بنى اِسرائيلو د ډلو ډېر مشران دې ته جوړ کړم چې زما سره راواپس شى."

د جلاوطنۍ نه راواپس شوی خلق

۸ ۱ دا د هغه پلرو د مشرانو تفصيل دے کوم چې په بابل کښې جلاوطن وُو او چې هغوئ د عزرا سره په هغه وخت کښې
يروشلم ته راواپس شول چې په کوم وخت کښې ارتخششتا بادشاه وُو: ۲-۱۴د فينحاس د قبيلې جيرسوم، د اِتمر د قبيلې دانيال،
د داؤد د قبيلې د سکانياه زوئ حطوش، د پرعوس د قبيلې زکرياه، چې د خپلې قبيلې يو نيم سل سړی ورسره وُو. د هغوئ د
پلار نيکهٔ نسب‌نامه موجود وه. د پخت موآب د قبيلې د زرخياه زوئ اليهوعينی، چې دوه سوه سړی ورسره وُو، د زتُو د قبيلې، د
يحزی‌ايل زوئ سکانياه چې درې سوه سړی ورسره وُو، د عدين د قبيلې د يونتن زوئ عبيد، چې پنځوس سړی ورسره وُو، د
عيلام د قبيلې د عتلياه زوئ يشعياه، چې اويا سړی ورسره وُو، د سفطياه د قبيلې د ميکائيل زوئ زبدياه، چې اتيا سړی ورسره
وُو، د يوآب د قبيلې د يحی‌ايل زوئ عبدياه، چې دوه سوه او اتلس سړی ورسره وُو، د بانی د قبيلې د يوسفياه زوئ سلوميت،
چې يو سل او شپېتهٔ سړی ورسره وُو، د ببی د قبيلې د ببی زوئ زکرياه، چې اتهٔويشت سړی ورسره وُو، د عزجاد د قبيلې د
حقاطان زوئ يوحانان، چې يو سل او لس سړی ورسره وُو، د ادونِقام د قبيلې اليفلط، يعی‌ايل او سمعياه، چې شپېتهٔ سړی
ورسره وُو، هغوئ په وروستو وخت کښې راواپس شول، د بِګوئ د قبيلې عوتی او زکور، چې اويا سړی ورسره وُو.

د عزرا د خُدائ پاک کور دپاره د ليويانو لټول

۱۵ما د هغه نِهر سره ټوله ډله راغونډه کړه کوم چې د اهاوا ښار ته بهيږی او مونږ هلته درې ورځې خېمې لګولې وې. ما وليدل
چې هلته په ډله کښې اِمامان وُو، خو ليويان نهٔ وُو. ۱۶نو ما دا نهٔ مشران راوغوښتل: اِلیعزر، اری‌ايل، سمعياه، الناتن، يريب،
الناتن، ناتن، زکرياه او مسلام او دوه عالمان يويريب او الناتن مې هم راوغوښتل. ۱۷ما هغوئ په کسيفيا کښې د قبيلې مشر
عدو ته ولېږل، چې هغهٔ او د هغهٔ د قبيلې نه د خُدائ پاک د کور دپاره کاريګر وغواړی او مونږ له داسې خلق راولېږی چې د
خُدائ پاک په کور کښې خِدمت وکړی. ۱۸د خُدائ پاک په فضل سره هغوئ مونږ له يو تکړه سړے سربياه راولېږلو، چې دے
د محلی د قبيلې ليوے وو او اتلس زامن او وروڼه د هغهٔ سره راغلل. ۱۹هغوئ د مراری قبيلې حسبياه او يشعياه هم د هغوئ د
شلو خپلوانو سره راولېږل. ۲۰د دې نه علاوه د خُدائ پاک د کور دوه سوه او شل داسې خِدمتګاران هم وُو چې داؤد بادشاه او
د هغهٔ آفسرانو د هغوئ پلار نيکهٔ د دې دپاره مقرر کړی وُو چې د ليويانو مدد کوی. او د هغوئ ټولو نومونه ليکلے شوی وُو.

د خلقو روژه نيول

۲۱هلته د اهاوا نِهر سره ما ټولو له دا حُکم وکړو چې روژه ونيسئ او د خپل خُدائ پاک په وړاندې خپل ځانونه عاجزان کړئ
او هغهٔ ته سوال وکړئ چې په سفر کښې زمونږ مدد وکړی او زمونږ، زمونږ د بچو او زمونږ د مال دولت حِفاظت وکړی. ۲۲زهٔ
په دې باندې شرمېدلم چې د بادشاه نه مې يو لښکر او په آسونو سوارهٔ فوجيان غوښتی وے چې زمونږ د سفر په دوران کښې د
دشمنانو نه زمونږ حِفاظت وکړی، ځکه چې ما هغهٔ ته وئيلی وُو چې زمونږ خُدائ پاک هغه هر چا له برکت ورکوی چې څوک
ورباندې ايمان لری، خو هر څوک چې د هغهٔ نه واوړی نو د هغوئ نه خفه کېږی او سزا ورکوی. ۲۳نو مونږ روژه ونيوله او
خُدائ پاک ته مو سوال وکړو چې زمونږ حِفاظت وکړی او هغهٔ زمونږ سوال قبول کړو.

د خُدائ پاک کور دپاره نذرانې

۲۴د مشرانو اِمامانو نه ما سربياه، حسبياه او لس نور کسان خوښ کړل. ۲۵بيا ما هغه سپين زر، سرهٔ زر او لوښی وتلل کوم
چې بادشاه، د هغهٔ مشيرانو او د هغهٔ آفسرانو او بنی اِسرائيلو د دې دپاره راکړی وُو چې د خُدائ پاک په کور کښې استعمال شی
او ما دا اِمامانو له ورکړل. ۲۶-۲۷ما دا خيزونه هغوئ له ورکړل: دوويشت ټنه سپين زر، سل د سپينو زرو لوښی چې د دې ټول
وزن اويا کلو وو، درې زره او څلور سوه کلو سرهٔ زر، شل د سرو زرو جامونه چې تقريباً اتهٔ نيم کلو وُو، دوه د زيړو ښائسته
جامونه، چې په قيمت کښې د سرو زرو د جامونو برابر وُو. ۲۸ما اِمامانو ته ووئيل، ”تاسو مالِک خُدائ ستاسو د پلار نيکهٔ

خُدائ پاک ته وقف او مقدس شوى يئ او داسې هغه ټول سپين زر، سرۀ زر او لوښى هم ستاسو په شان مقدس دى کوم چې
هغۀ ته د رضاکارانه نذرانو په توګه راوړلے شوى دى. ٢٩د مالِک خُدائ کور ته تر رسېدو پورې د دې ښۀ حِفاظت وکړئ. هلته
د اِمامانو په کوټه کښې دا وتلئ او د مشرانو اِمامانو او د ليويانو او په يروشلم کښې د بنى اِسرائيلو مشرانو ته يې حواله کړئ.“
٣٠نو اِمامانو او ليويانو د هغه سپينو زرو، سرو زرو او د لوښو ذمه وارى واخستله چې په يروشلم کښې يې د مالِک خُدائ کور
ته يوسى.

يروشلم ته واپس کېدل

٣١دا د اولې مياشتې دولسمه ورځ وه چې مونږ يروشلم ته د تلو دپاره د اهاوا نهر نه روان شُو. زمونږ خُدائ پاک مل وو او چې
مونږ سفر کولو نو مونږ يې د دشمن د حملو نه او د ډاکوانو نه بچ کولو. ٣٢کله چې مونږ يروشلم ته ورسېدو، نو مونږ درې
ورځې آرام وکړو. ٣٣او بيا په څلورمه ورځ مونږ د خُدائ پاک کور ته لاړو او هغه سپين زر، سرۀ زر او لوښى مو وتلل او د
اورِياه زوئ مريموت اِمام ته مو حواله کړل. د هغۀ سره اِلىعزر، د فينحاس زوئ او دوه ليويان، د يشوَع زوئ يوزبد او د بِنوئى
زوئ نوعيدياه هم وو. ٣۴هر يو څيز وشمېرلے شو او تللے شو او په هغه وخت پوره حِساب کِتاب وشو. ٣۵بيا هغه ټولو خلقو
نذرانې راوړې کوم چې د جلاوطنۍ نه راغلى وُو چې د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک ته د قربانۍ په توګه وسوزولے شى. هغوئ د ټولو
بنى اِسرائيلو دپاره دولس غوَيى، څلور کم سل ګډان، اووۀ اويا ګډُورى پيش کړل، هغوئ دولس چېلى هم پيش کړل چې خپل
ځانونه د ګناه نه پاک کړى. دا ټول څناور مالِک خُدائ ته د قربانۍ په توګه وسوزولے شول. ٣۶هغوئ هغه ليکلے شوے فرمان
هم راوخستلو کوم چې بادشاه ورکړے وو او هغه يې حکمرانانو او د نمرېرېواتۀ طرف فرات ته د صُوبې آفسرانو له ورکړو، چې
هغوئ بيا د هغه خلقو سره او د خُدائ پاک د کور سره مدد وکړو.

د عزرا د غېريهوديانو سره د ودونو نه خبرېدل

٩ ١ کله چې دا هر څۀ وشول نو د بنى اِسرائيلو څۀ مشران راغلل او ما ته يې ووئيل چې خلقو، اِمامانو او ليويانو خپل
ځانونه د ګاونډى مُلکونو يعنې عمون، موآب، مِصر، کنعان، حِتى، فرزى، يبوس او امورى مُلک د خلقو نه جدا نۀ ساتل. دوئ
هم هغه حرام کارونه کول چې کوم هغه خلقو کول. ٢ يهوديانو سرو د پردى مُلک ښځو سره ودونه کول، نو په دې وجه د
خُدائ پاک مقدس خلق پليت شول. د افسوس خبره دا ده چې مشران او آفسران په دې بدعملۍ کښې د هر چا نه وړاندې وُو.
٣ کله چې زۀ د دې نه خبر شوم نو ما د خفګان نه خپل قميص او چُوغه وشلوله، د سر او د ږيرې وېښتۀ مې ووېستل او غم
ځپلے کښېناستم. ۴ نو څوک چې د بنى اِسرائيلو د خُدائ پاک د کلام په وجه يرېدلى وُو ځکه چې هغوئ د جلاوطنۍ نه
راواپس خلقو د نافرمانۍ نه خبر شول هغوئ ټول راغلل او زما سره کښېناستل. او زۀ هلته د ماښام د قربانۍ د وخت پورې
سخت خفه ناست وم. ۵ کله چې د ماښام د نذرانې وخت راغلو نو زۀ چې د خفګان نه چرته ناست وم د هغه ځائ نه
پاڅېدم، چې تر اوسه پورې مې شلېدلے قميص او چُوغه اغوستې وه سجده مې وکړه او بيا مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته مې
لاسونه پورته کړل. ۶ ما وئيل، ”خُدايه پاکه، ما له په دې باندې ډېر سخت شرم راځى چې ستا په حضور کښې خپل لاسونه
اوچت کړم. زمونږ ګناهونه زمونږ د سرونو نه پاس اوړېدلى دى او زمونږ ګناهونه تر آسمانه پورې رسېدلى دى. ٧ زمونږ د
پلار نيکۀ د وخت نه واخله تر اوسه پورې مونږ يعنې ستا خلقو لوئې ګناهونه کړې دى. زمونږ د خپلې ګناه په وجه مونږ، زمونږ
بادشاهان او زمونږ اِمامان د پردى مُلک بادشاهانو له په لاس ورغلى يُو او مونږ وژلے شُو، غلا رانه کيږى او د قېديانو په توګه
بوتلے شُو. زمونږ ډېره بېعزتى شوې ده لکه څنګه چې تر اوسه پورې بېعزته يُو. ٨ خو اے مالِکه خُدايه، زمونږ خُدايه پاکه،
تۀ د لږ وخت دپاره په مونږ مِهربانه يې چې زمونږ څۀ کسان دې ژوندى پرېښى دى چې د غلامۍ نه وتښتى او په دې مقدس ځائ
کښې په حِفاظت سره اوسېږى. تا مونږ د غلامۍ نه آزاد کړى يُو او يو نوے ژوند دې راکړے دے. ٩ مونږ غلامان وُو، خو تا
مونږ په غلامۍ کښې پرې نۀ ښودو. تا د فارس بادشاهان مونږ سره ښۀ کړل او دا اجازت دې راکړو چې خپل ژوند تېروو او ستا
هغه کور بيا جوړ کړُو، کوم چې تباه شوے وو او دې ته دې هم پرېښودو چې په يهوداه او يروشلم کښې مونږ ته حِفاظت مِلاو

شی. ۱۰ خو اے خُدایه پاکه، نو مونږ په دې کښې څهٔ ووایو؟ مونږ ستا د حُکمونو بیا نافرمانی کړې ده، ۱۱ هغه حُکمونه کوم
چې تا مونږ له د خپلو خِدمت کوونکو پیغمبرانو په ذریعه راکړی وُو. هغوئ مونږ ته ووئیل چې مونږ د کوم مُلک قبضه کولو له
روان یُو هغه مُلک د هغه خلقو د بد عملی په وجه ناپاک وو کوم چې په کښې اوسېدل او هغوئ دا د یو سر نه تر بله سر پورې د
بې‌شرمئ او حرام کارونو نه ډک کړے وو. ۱۲ هغوئ مونږ ته ووئیل چې مونږ دې هیڅکله د هغه خلقو سره ودونه ونهٔ کړُو او
نهٔ د هغوئ سره د ښهٔ کېدو او کامیابېدو دپاره مدد وکړُو دا د دې دپاره چې هغه ځیزونه مونږ ته مِلاو شی چې په هغه مُلک کښې
پیدا کیږی او چې دا مُلک به زمونږ اولاد ته په میراث کښې مِلاو شی. ۱۳ خو اوس چې مونږ ته زمونږ د گناه او بدئ په وجه
چې کومه سزا مِلاو شوه، مونږ ته دا پته ده زمونږ خُدایه پاکه، چې تا مونږ له د هغې نه کمه سزا راکړې ده چې د څومره مونږ
حقدار وُو او زمونږ څهٔ خلق دې ژوندی پرېښی دی، ۱۴ نو بیا مونږ ستا حُکمونه څنگه مات کړُو او هغه حرام کاره خلقو سره
ودونه وکړُو؟ کهٔ مونږ داسې وکړُو نو تهٔ به دومره غصه شې چې تباه به مو کړې او یو کس به هم ژوندے پرې نهٔ ږدې. ۱۵
مالِکه خُدایه، د بنی اِسرائیلو خُدایه پاکه، تهٔ صادق یې، خو تا مونږ پرېښودو چې ژوندی پاتې شُو. مونږ په گناه کښې ستا په
وړاندې ولاړ یُو، خو د دې گناه په وجه زمونږ یو کس هم دا حق نهٔ لری چې ستا حضور ته راشی.“

د غېرو قومونو د ښځو سره د ودونو ختمول

۱۰ ۱ کله چې عزرا د خُدائ پاک د کور په مخکښې پرمخې پرېوتو، چې هغهٔ ژړل او د گناهونو اِقرار یې کولو، نو د بنی
اِسرائیلو یوه لویه ډله د هغهٔ نه راتاو شوه چې په کښې سړی، ښځې او ماشومان شامل وُو او بد بد یې ژړل. ۲ د عیلام قبیلې د
یحی‌ایل زوئ سکانیاه عزرا ته ووئیل، ”د غېرو قومونو د ښځو سره ودونه کولو په وجه مونږ د خُدائ پاک سره بې‌وفائی کړې ده،
خو بیا هم د اِسرائیل دپاره اُمید شته، ۳ نو چې اوس مونږ د خپل خُدائ پاک سره دا لوظ وکړُو چې مونږ به دا ښځې طلاقې
کړُو او سره د ماشومانو به یې وشړُو. مونږ به هم هغه شان وکړُو چې څنگه تهٔ او هغه نور کسان مشوره راکړئ چې کوم د
خُدائ پاک د حُکمونو درناوے کوی. چې د خُدائ پاک قانون څهٔ مطالبه کوی نو مونږ به هم هغه شان کوُو. ۴ اوس پاڅه، دا
خبره ستا په لاس کښې ده. مونږ به ستا ملگرتیا کوُو، نو تکړه شه او دا کار وکړه.“ ۵ عزرا پاڅېدو او د اِمامانو د مشرانو،
لیویانو او د ټولو بنی اِسرائیلو نه یې دا قسم واخستو چې هغوئ به د سکانیاه په مشوره باندې عمل کوی. نو داسې هغوئ قسم
وکړو. ۶ بیا هغه د خُدائ پاک د کور د مخې نه لاړو او د اِلیاسب زوئ یهوحنان کوټې ته ورننوتلو، هلته یې شپه تېره کړه او د
جلاوطنئ خلقو په بې‌وفایئ یې خفگان کولو، او په دې وجه یې خوراک څښاک نهٔ کولو. ۷ ټول یروشلم او یهوداه ته یو پیغام
ولېږلے شو چې هغه ټول خلق دې په یروشلم کښې راغونډ شی چې کوم د جلاوطنئ نه راواپس شوی دی، ۸ دا د خلقو د
مشرانو حُکم وو. کهٔ څوک په درېو ورځو کښې رانهٔ غلو، نو د هغهٔ ټول جائیداد به ضبط کړے شی او نور به دا حق نهٔ لری چې
هغه د جلاوطنو د قبیلې نه وگڼلے شی. ۹ په درېو ورځو کښې، د نهمې میاشتې په شلمه ورځ، هغه ټول سړی یروشلم ته راغلل
کوم چې د یهوداه او بنیامین په علاقه کښې اوسېدل او د خُدائ پاک د کور د جرگې په ځائ کښې راغونډ شول. او په هغه وخت
کښې دروند باران ورېدلو، د باران او د دې مسئلې په وجه هر یو کس رپېدو. ۱۰ عزرا اِمام ودرېدو او هغوئ ته یې وفرمائیل،
”تاسو بې‌وفا وئ او د غېرو قومونو د ښځو سره د ودونو په وجه مو بنی اِسرائیلیان گناهگار کړی دی. ۱۱ نو اوس مالِک خُدائ
د خپل پلار نیکهٔ خُدائ پاک ته د خپلو گناهونو اِقرار وکړئ او هغه کار کوئ چې هغه پرې رضا کیږی. د پردی مُلک د هغه خلقو
نه خپل ځانونه جدا کړئ چې کوم زمونږ په مُلک کښې اوسیږی او د غېرو قومونو د ښځو نه ځان خلاص کړئ.“ ۱۲ نو ټولې
گڼې په جواب کښې چغه کړه، ”تهٔ صحیح خبره کوې او چې څهٔ وائې نو مونږ به هغه هر څهٔ وکړُو.“ ۱۳ خو هغوئ دا هم
ووئیل، ”گڼه ډېره لویه ده او دا د باران موسم دے. مونږ دلته په داسې کولاو ځائ کښې نهٔ شُو ودرېدے. دا داسې کار نهٔ دے
چې په یو دوو ورځو کښې وشی، ځکه چې په دې گناه کښې زمونږ ډېر کسان شامل دی. ۱۴ زمونږ آفسران دې زمونږ ټولو په
ځائ کار وکړی. بیا هغه هر یو دې چې د غېر قوم ښځه لری هغه دې په یو مقرر وخت باندې د مشرانو او د خپل ښار د
قاضیانو سره راشی. نو د دې معاملې په حقله به د خُدائ پاک قهر سوړ شی.“ ۱۵ صرف د عساهیل زوئ یونتن، د تِقوه زوئ
یحزیاه د دې منصوبې مخالفت وکړو، مسلام او یو لیوی سبتی ورسره په دې کښې ملگری وُو. ۱۶ د جلاوطنئ نه راواپس شوو

کسانو دا منصوبه منظوره کړه، نو عزرا اِمام د ډلو د مشرانو نه سړی مقرر کړل او د هغوئ نومونه يې وليکل. د لسمې مياشتې
په وړومبۍ ورځ هغوئ تفتيش شروع کړو، ۱۷ او په وړيسې درېو مياشتو کښې هغوئ د هغه ټولو معامِلو معلومات وکړو چې
کومو سړو د غېرو قومونو د ښځو سره ودونه کړی وُو.

هغه سړی چې د غېرو قومونو ښځې يې وادۀ کړې وې

۱۸ دا د هغه سړو نومونه دی چا چې د غېرو قومونو ښځې کړې وې، د هغه اِمامانو نومونه د قبيلې په حِساب سره ليکلے شوی
دی: د يشوَع ډله او د هغۀ د ورونړو چې د يوصدق زامن وُو: معسياه، اِلیعزر، يريب او جدلياه. ۱۹ هغوئ دا قسم وکړو چې
خپلو ښځو له به طلاق ورکړی او د خپلو د ګناه د تاوان د نذرانو دپاره يې د يو يو ګډ نذرانه پېش کړه. ۲۰ د اِمير ډله: حنانی او
زبدياه، ۲۱ د حارِم ډله: معسياه، الياس، سمعياه، يحیايل او عُزياه، ۲۲ د فشحور ډله: اليوعينی، معسياه، اِسمٰعيل، نتنیايل،
يوزبد او اِلعاسه، ۲۳ ليويان: يوزبد، سِمعی، قلاياه (چې قليتاه هم بللے شو)، فتحياه، يهوداه او اِلیعزر، ۲۴ موسيقاران:
اِلياسب، د خُدائ پاک د کور څوکيداران: سلوم، طلم او اوری، ۲۵ نور کسان: د پرعوس ډله: رمياه، يزياه، مُلکياه، ميامين،
اِلیعزر، مُلکياه او بناياه. ۲۶ د عيلام ډله: متنياه، زکرياه، يحیايل، عبدی، يريموت او الياس، ۲۷ د زتُو ډله: اليوعينی،
اِلياسب، متنياه، يريموت، زاباد او عزيزا، ۲۸ د ببی ډله: يهوحنان، حننياه، زبی، عتلی، ۲۹ د بانی ډله: مسلام، ملوک، عداياه،
يسوب، سيال او يريموت، ۳۰ د پخت موآب ډله: عدنا، کُلال، بناياه، معسياه، متنياه، بضلیاېل، بِنوئی او منسی، ۳۱-۳۲ د
حارِم ډله: اِلیعزر، يسياه، مُلکياه، سمعياه، شمعون، بنيامين، ملوک او سمرياه، ۳۳ د حاشوم ډله: متنی، متتاه، زاباد، اليفلط،
يريمی، منسی او سِمعی. ۳۴-۳۷ د بانی ډله: معدی، عُمرام، اُواېل، بناياه، بدياه، کلوه، ونياه، مريموت، اِلياسب، متنياه، متنی او
يعسو، ۳۸-۴۲ د بِنوئی ډله: سِمعی، شلمياه، ناتن، عداياه، مکندبی، ساسی، شاری، عزراېل، شلمياه، سمرياه، سلوم، امرياه او
يوسف، ۴۳ د نبو ډله: يعیايل، متتياه، زاباد، زبينا، يدی، يوايل او بناياه. ۴۴ دې هر يو سړی د غېرو قومونو ښځې لرلې او د څۀ
سړو د دې ښځو نه بچی هم پيدا شوی وُو.